

med Ekstraarbejde og meget stor Risiko for Værenes Fordærvelse, og derfor maatte man, naar man vilde have Væren frem paa det Tidspunkt, yde en ekstra Præmie derfor. Jeg udtalte før, og Ministeren har ogsaa anerkendt det, at det ikke var Modvillie mod Maksimalprisen fra Landmændenes Side, der gjorde, at Væren ikke kom frem, men det var ganske simpelt den Omstændighed, at man vægrede sig ved Ekstraarbejdet og Ekstrarisikoen, naar der ikke blev givet et Vederlag derfor, og det er det, som har ført til det foreliggende, for København ret beklagelige Resultat.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal kun gøre en ganske enkelt Bemærkning til det, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) nu udtalte. Det ærede Medlem sagde, at han kunde ikke forstaa, at det var nødvendigt at skrive til Politimesteren i Odense om den Sag. Nej, men det er heller ikke sket. Der blev telefoneret til Politimesteren i Odense om den Sag, og det er saa hurtigt en Fremgangsmaade, som man overhovedet kan bruge. Det ærede Medlem sagde, at der kunde ogsaa være skredet ind mod andre Blade end „Fyens Socialdemokrat“, Blade var jo navngivne. I den Henseende tager det ærede Medlem fejl, der er ikke navngivet andre Blade end „Fyens Socialdemokrat“, og i det Tilfælde er der skredet ind saa hurtigt, det overhovedet var muligt. Og saa snart jeg fra Politiet kan faa Oplysning om, hvilke de andre Blade er, vil der ogsaa blive skredet ind saa hurtigt som muligt mod dem. Der finder aldeles ikke nogen Ulighed Sted, saaledes som det ærede Medlem fejlagtig har forment.

la Cour: Den højtærede Indenrigsminister mente, at jeg burde erkende, at der var gjort alt muligt for at fremskaffe en forskellig Pris paa de forskellige Kartoffelsorter efter deres Godhed. Ja, jeg kan forstaa, at den højtærede Minister har gjort sig megen Ulejlighed, men jeg vil derfor ikke erkende, at denne Opgave ikke kunde have været løst paa en Maade, som var kommet dem til gode, der dyrkede en bedre Sort Kartofler. Naar jeg tager Ordet, er det dog hovedsagelig for igen at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Jeg sagde, at naar man har en Maksimalpris paa Kartofler en detail, behøver man ikke at have en Maksimalpris for Salget til Detailhandlerne og heller ikke for Salget til Grossisterne. Producent og Grossist o. s. v. maa selv-

følgelig rette sig efter, hvad Væren kommer til at koste en detail, det kan ikke undgaas, og hvorfor i Alverden saa ikke lade saavel Producenter, Grossister og Detailister som Køberne selv bestemme, hvorledes de ønsker dette Forhold ordnet? Her maa de selvfølgelig slaas med hinanden. Det er man vant til under almindelige Forhold, og jeg kan ikke indse, at der er nogen Grund til her at skride ind og foreskrive Regler for de forskellige. Naar der blot en Gang er fastsat Maksimalpris i Detailhandelen, maa det andet gaa af sig selv.

Saa kommer jeg til det Spørgsmaal, om disse gode Sild, vi skulde have oppe fra Norge, virkelig er kommet frem. I Fjor blev der givet Tilladelse til, at vore Kartofler, fordi vi ikke kunde sælge dem alle sammen til Forbrug herhjemme, maatte føres til Norge; den Pris, der betales for dem herhjemme, var saa lav, at den stod i fuldstændigt Misforhold til den, som den Gang eksisterede i Norge. I Norge var Prisen 12—14 Kr. pr. 100 kg, men herhjemme maatte der ikke gives mere end 4½ Kr., senere hen i Maj Maaned kom man op til 5½ Kr. Saa glædede man sig over, at vi til Gengæld skulde faa nogle Sild herved til en billig Pris, for herved var Sildene overordentlig dyre. Men Sildene kom ikke i Fjor, og derfor fremsætter jeg nu det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om de snart kommer herved, for vi har ikke mærket noget til, at vi har faaet Sild til billig Pris. Og det var dog vel sagtens Meningen, at naar Sildene blev distribueret til de forskellige Mellemaend, kunde disse sælge dem til en billigere Pris end den, vi hidtil har haft. For Resten vil jeg sige til den højtærede Minister, at jeg frygter for, at vi kommer til at lide Mangel paa Kartofler til Husholdningsbrug. Der er avlet grumme lidt; men i Stedet for at begynde i Tide med at spare paa vore Beholdninger har man, efter hvad jeg ved, udført en Mængde Kartofler som Julienne til det sydlige Udland. Der er allerede i Efteraaret købt flere af disse Kartofler op til 7 Kr. 25 Øre, leveret paa nærmeste Station, og det er dog ganske anderledes fordelagtigt at sælge dem til 7 Kr. 25 Øre, naar vi kan køre dem lige fra Marken og hen paa Stationen, end at kule dem ned og gemme dem hen og senere tage dem op og levere dem i Februar Maaned til 8 Kr. Jeg er temmelig sikker paa, at havde Julienne-Fabrikationen ikke haft saa stærk Fart paa, som den har haft, vilde vi ganske sikkert